

Στατιστικά Τεστ.Στοιχεία στατιστικού Τεστ1) Ζεύγος στατιστικών υποθέσεων

$$H_0: \theta = \theta_0 \quad H_a: \theta = \theta_a$$

ή γενικότερα

$$H_0: \theta \in \theta_0 \subseteq \Theta \quad H_a: \theta \in \theta_a \subseteq \Theta$$

(Αντι - ζώνδευση υποθέσεων)

$$\text{ή } \theta = 5, \theta \neq 5$$

2) Στατιστική συνάρτηση Τεστ (Σ.Σ.Τ)

Μια συνάρτηση του τ.δ X_1, \dots, X_n και της παραμέτρου (συνήθως υπό την H_0)

$$T = T(X_1, \dots, X_n, \theta(\theta_0))$$

3) Κριτική περιοχή (κ.α)

$$C = \{x : T(x, \theta) \in A \subseteq \mathbb{R}\}$$

(συνήθως $T(x, \theta) > k$ ή $T(x, \theta) < k$)

Κριτική
αυκεία

Κανόνες λήψης αποφάσεων για την απόρριψη (ή την αποδοχή) H_0

- Αν η τιμή της ZT , $T(x, \theta)$ περιλαμβάνεται στην κ.π τότε Απορρίπτω την H_0
- Αν η τιμή της ZT , δεν περιλαμβάνεται στην κ.π τότε Δεν μπορώ να απορρίψω την H_0

Πως προσδιορίζεται το κριτικό εύρος?

Απάντηση: Σφάλματα τύπου I και II

4) Σφάλματα τύπου I και II

Στατιστικός

		Αποδοχή H_0	Απόρριψη H_0
Φύση	Αληθείαι H_0	Σφάλμα 0	Σφάλμα Τύπου I
	Αληθείαι H_a	Σφάλμα Τύπου II	Σφάλμα 0

Σφάλμα Τύπου I : Σφάλμα Απόρ H_0 / H_0 Αληθείαι

Σφάλμα Τύπου II : Σφάλμα Απόδ H_0 / H_a Αληθείαι

$$\alpha = P(\text{Σφάλμα Τύπου I}) = P(\text{Απόρ } H_0 / H_0 \text{ Αληθείαι})$$

$$\beta = P(\text{Σφάλμα Τύπου II}) = P(\text{Απόδ } H_0 / H_a \text{ Αληθείαι})$$

Άρα η απόφαση που θα είναι εκδομένη αν οι πιθανότητες σφάλματος I και II είναι οι μικρότερες δυνατές.

(2)

Συνεπώς ένα κρίσιμο Στατιστικό Τεστ θα πρέπει να έχει α και β όσο το δυνατόν πιο μικρά.

Αποδεικνύεται όμως ότι και α και β δεν μπορούν να ελαχιστοποιηθούν ταυτόχρονα.

Κρατώντας α μικρό ($\alpha = 0,001$, ή $0,01$ ή $0,05$) και προσαρμόζοντας την κ.η που ελαχιστοποιεί το $\beta = P(\text{Αποδ } H_0 / H_0 \text{ αληθής}) = 1 - P(\text{Απορ } H_0 / H_0 \text{ αληθής})$

α = Επίπεδο Σιμωατικότητας (ε.ε.) του τεστ.

β = Ισχύς του τεστ. με $\beta = 1 - \alpha$

Θέλουμε το α ώστε να μεγιστοποιείται το β .

Ισοδύναμο Τεστ ($1 - \alpha$) και Ομοιομόρφως Ισοδύναμο Τεστ ($01 - \alpha$)

ΟΡΙΣΜΟΣ

Έστω ο έλεγχος μιας ανάλυσης ή σύνθεσης H_0 έναντι μιας ανάλυσης H_1 , $1 - \alpha$ με επίπεδο σιμωατικότητας (ε.ε.) α (οκράτη) για τον έλεγχο αυτό ορίζεται το τεστ με την μέγιστη ισχύ $\beta = 1 - \alpha$ μεταξύ όλων των άλλων τεστ με το ίδιο ε.ε.

ΟΡΙΣΜΟΣ

Έστω ο έλεγχος μιας ανδής ή εϋθεσης H_0 εναντι μιας εϋθεσης H_a . Θαυρούμε ένα τεστ για του έλεγχου αυτό και έστω $f(\theta)$ η ισχύς του η οποία καθορίζεται από την H_a . Το τεστ δει λέγεται OI-τεστ αν η ισχύς του $f(\theta)$ είναι $\forall \theta$ υπό την H_a μεγαλύτερη ή ίση από την ισχύ οποιαδήποτε άλλου τεστ ίδιου επιπέδου ευμεωακότητας

Θεμελιώδες Λήμμα Neyman-Pearson (για την κατασκευή I-τεστ)

Έστω τ.δ X_1, \dots, X_n από πολυωνυμίο $f(x, \theta)$, $\theta \in \Theta \subseteq \mathbb{R}$. Έστω πρόβλημα έλεγχου ανδής μηδενικής προς αντί εκαθαιατική $H_0: \theta = \theta_0$ εναντι $H_a: \theta = \theta_a$, θ_0, θ_a γινεται $\in \Theta$

Αν υπάρχει μια κ.η C μεγέδους a και ένας καθερός αριθμός $k \geq 0$ τέτοιος ώστε $\frac{L_0}{L_a} = \frac{\prod_{i=1}^n f(x_i, \theta_0)}{\prod_{i=1}^n f(x_i, \theta_a)} \leq k \quad \forall \underline{x} \in C$

και $\frac{L_0}{L_a} > k \quad \forall \underline{x} \in S - C$ τότε η C είναι η πλέον ισχυρή

κ.η μεγέδους a για του έλεγχου της H_0 εναντι H_a .

Παρατήρηση

Πως βρέθηκε ο Neyman - Pearson?

$$\frac{L_0}{L_a} = \frac{\prod_{i=1}^n f(x_i, \theta_0)}{\prod_{i=1}^n f(x_i, \theta_a)} \sim \frac{P_{\theta_0} (x_1 - \epsilon_1 \leq X_1 \leq x_1 + \epsilon_1, \dots, x_n - \epsilon_n \leq X_n \leq x_n + \epsilon_n)}{P_{\theta_a} (x_1 - \epsilon_1 \leq X_1 \leq x_1 + \epsilon_1, \dots, x_n - \epsilon_n \leq X_n \leq x_n + \epsilon_n)}$$

Μικρές τιμές του $\frac{L_0}{L_a}$ υποκρίνεται ότι $L_0 \ll L_a$ και $P_{\theta_0} \ll P_{\theta_a}$

Παράδειγμα

(Εφαρμογή του Neyman - Pearson)

Έστω τ.δ X_1, \dots, X_n από $N(\mu, \sigma^2)$ με σ^2 γνωστό. Να κατασκευαστεί I -τεστ με ε.β. α για τον έλεγχο ~~από~~ $H_0: \mu = \mu_0$ έναντι $H_a: \mu = \mu_a$ (μ_0, μ_a γνωστά και $\mu_0 < \mu_a$)

Λύση

$$L = \prod_{i=1}^n f(x_i, \mu) = \prod_{i=1}^n \frac{1}{\sigma \sqrt{2\pi}} e^{-\frac{1}{2\sigma^2}(x_i - \mu)^2} = \left(\frac{1}{\sigma \sqrt{2\pi}}\right)^n e^{-\frac{1}{2\sigma^2} \sum_{i=1}^n (x_i - \mu)^2}$$

$$L_0 = \left(\frac{1}{\sigma \sqrt{2\pi}}\right)^n e^{-\frac{1}{2\sigma^2} \sum_{i=1}^n (x_i - \mu_0)^2} \quad \text{και} \quad L_a = \left(\frac{1}{\sigma \sqrt{2\pi}}\right)^n e^{-\frac{1}{2\sigma^2} \sum_{i=1}^n (x_i - \mu_a)^2}$$

Αρα η \square ισοδυναμεί κ.π. θα είναι :

$$\frac{L_0}{L_1} \leq \kappa \Rightarrow \frac{e^{-\frac{1}{2\sigma^2} \sum_{i=1}^n (x_i - \mu_0)^2}}{e^{-\frac{1}{2\sigma^2} \sum_{i=1}^n (x_i - \mu_1)^2}} \leq \kappa \Rightarrow$$

$$\Rightarrow e^{-\frac{1}{2\sigma^2} \left(\sum_{i=1}^n (x_i - \mu_0)^2 - \sum_{i=1}^n (x_i - \mu_1)^2 \right)} \leq \kappa \Rightarrow$$

$$-\frac{1}{2\sigma^2} \left(\sum_{i=1}^n (x_i - \mu_0)^2 - \sum_{i=1}^n (x_i - \mu_1)^2 \right) \leq \log \kappa \Rightarrow$$

$$\sum_{i=1}^n (x_i - \mu_0)^2 - \sum_{i=1}^n (x_i - \mu_1)^2 \geq -2\sigma^2 \log \kappa \Rightarrow$$

$$\sum_{i=1}^n x_i^2 - 2\mu_0 \sum_{i=1}^n x_i + n\mu_0^2 - \sum_{i=1}^n x_i^2 + 2\mu_1 \sum_{i=1}^n x_i - n\mu_1^2 \geq -2\sigma^2 \log \kappa \Rightarrow$$

$$\square \quad 2(\mu_1 - \mu_0) \sum_{i=1}^n x_i \geq -2\sigma^2 \log \kappa - n\mu_0^2 + n\mu_1^2 \Rightarrow$$

$$\sum_{i=1}^n x_i \geq \frac{-2\sigma^2 \log \kappa - n\mu_0^2 + n\mu_1^2}{2(\mu_1 - \mu_0)} \Rightarrow$$

$$\square \quad \bar{x} \geq \frac{-2\sigma^2 \log \kappa - n\mu_0^2 + n\mu_1^2}{2n(\mu_1 - \mu_0)} = \kappa'$$

Αρα με βάση Neyman-Pearson η Γ -κ.π είναι

$$G = \left\{ \underline{x} : \bar{x} \geq \kappa' \right\} \quad (\kappa' : \text{κριτικό επίπεδο})$$

Μεγρη συγμης φαίνεται ότι η ΖΖΤ είναι \bar{X}

Πρόβλημα: Ποιο είναι το k' ?

Πάρτα αξιοποιώ το α : $\alpha = P(\text{Απορ } H_0 / H_0 \text{ αληθής}) \Rightarrow$

$$\alpha = P(\bar{X} \geq k' / X_1, \dots, X_n \sim N(\mu, \sigma^2)) = P(\bar{X} \geq k' / \bar{X} \sim N(\mu_0, \frac{\sigma^2}{n})) \Rightarrow$$

$$\alpha = P\left(\frac{\bar{X} - \mu_0}{\sigma/\sqrt{n}} \geq \frac{k' - \mu_0}{\sigma/\sqrt{n}} / \bar{X} \sim N(\mu_0, \frac{\sigma^2}{n})\right) \Rightarrow$$

$$\alpha = P\left(Z \geq \frac{k' - \mu_0}{\sigma/\sqrt{n}} / Z \sim N(0, 1)\right) \text{ και από ορισμό εκατοστιαίων εμβείων}$$

$$\frac{k' - \mu_0}{\sigma/\sqrt{n}} = Z_\alpha \Rightarrow \text{κ.β } k' = \mu_0 + \frac{\sigma}{\sqrt{n}} Z_\alpha$$

Συμπερασματικά: Για τον έλεγχο $H_0: \mu = \mu_0$ και $H_a: \mu = \mu_a$ ($\mu_a > \mu_0$) η ΖΖΤ είναι η \bar{X} με κατανομή $N(\mu_0, \frac{\sigma^2}{n})$ υπό την H_0 και η κ.π με ε.β α την $\bar{X} \geq \mu_0 + Z_\alpha \frac{\sigma}{\sqrt{n}}$

ή ισοδύναμα για τον έλεγχο $H_0: \mu = \mu_0$ έναντι $H_a: \mu = \mu_a$

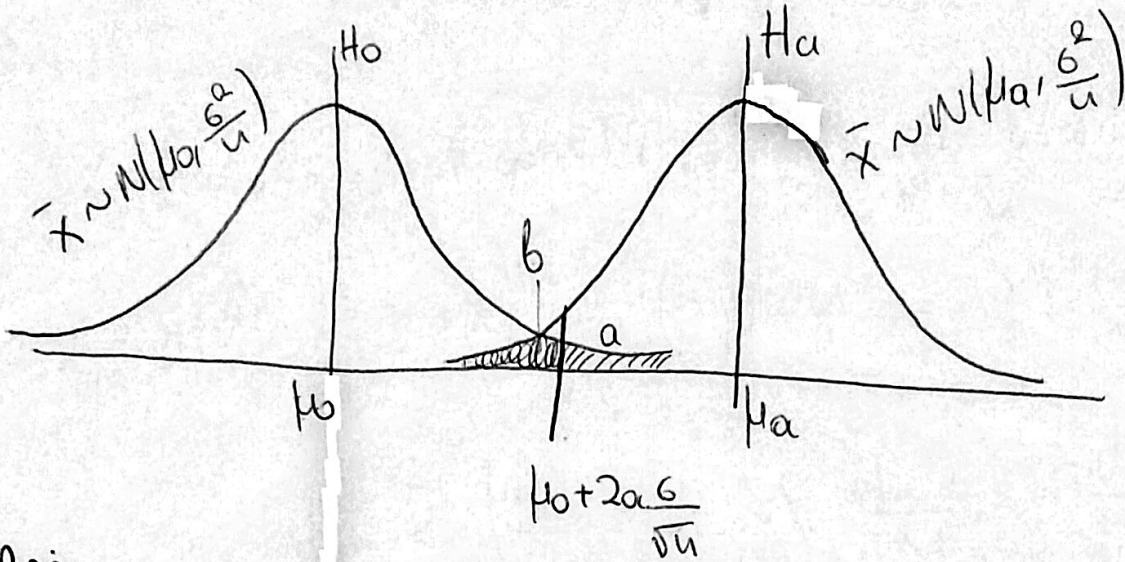
η ΖΖΤ είναι $Z = \frac{\bar{X} - \mu_0}{\sigma/\sqrt{n}}$ με κατανομή $N(0, 1)$ υπό H_0

και κ.π με ε.β α . $Z \geq Z_\alpha$.

Παρατήρηση

1. Το τεστ αυτό είναι 2-τεστ

2.

(Από το εγχείρημα παρατηρώ ότι δεν ελεγχίζονται σωστά αφού α, β)

Υπολογισμός λήψης του 2-τεστ

$$\gamma = 1 - \beta = 1 - P(\text{Απόρ } H_0 \mid H_a \text{ αληθής}) = P(\text{Απορ } H_0 \mid H_a \text{ αληθ}) =$$

$$= P\left(\bar{x} \geq \mu_0 + 2\alpha \frac{\sigma}{\sqrt{n}} \mid \bar{x}_1, \dots, \bar{x}_n \sim N(\mu_a, \frac{\sigma^2}{n})\right) =$$

$$= P\left(\bar{x} \geq \mu_0 + 2\alpha \frac{\sigma}{\sqrt{n}} \mid \bar{x} \sim N(\mu_a, \frac{\sigma^2}{n})\right) =$$

$$= P\left(\frac{\bar{x} - \mu_a}{\sigma/\sqrt{n}} \geq \frac{\mu_0 + 2\alpha \frac{\sigma}{\sqrt{n}} - \mu_a}{\sigma/\sqrt{n}} \mid \bar{x} \sim N(\mu_a, \frac{\sigma^2}{n})\right) =$$

$$= P\left(Z \geq 2\alpha + \frac{\mu_0 - \mu_a}{\sigma/\sqrt{n}}\right) = , Z \sim N(0,1)$$

$$= 1 - P\left(Z \leq 2\alpha + \frac{\mu_0 - \mu_a}{\sigma/\sqrt{n}}\right) = 1 - \Phi\left(2\alpha + \frac{\mu_0 - \mu_a}{\sigma/\sqrt{n}}\right)$$

(Να εφαρμόσω την ίδια διαδικασία πάλι για $\mu_0 < \mu_0$)

Έλεγχος Ανδίας μηδενικής προς εναρτην Εναρτητική (ΟΙ-εεεε)

Έστω τ.δ X_1, \dots, X_n από πληθυσμό $F(x, \theta)$ $\theta \in \Theta \subseteq \mathbb{R}$. Έστω προς

έλεγχο $H_0: \theta = \theta_0$ έναντι $H_a: \begin{cases} \theta > \theta_0 \\ \theta < \theta_0 \\ \theta \neq \theta_0 \end{cases}$ ($\theta_0 = \gamma$ γνωστό)

Θεωρούμε του έλεγχου της ανδίας H_0 έναντι της ανδίας H_0

Εναρτην $H_0: \theta = \theta_0$ είναι $H_a^*: \theta = \theta_a$ (όπου όπως το θ_a θα θα ικανοποιεί των αρτηκή $H_a: \begin{cases} \theta_a > \theta_0 \\ \theta_a < \theta_0 \\ \theta_a \neq \theta_0 \end{cases}$)

Αν το Ι-εεεε για του έλεγχου της H_0 έναντι της H_a^* δεν εφάρτηται από το θ_a τότε αυτό είναι και το ΟΙ-εεεε για του έλεγχου της H_0

Παριδειγμη

Έστω τ.δ X_1, \dots, X_n από $N(\mu, \sigma^2)$ ερ γνωστό. Να κατασκευαστεί

ΟΙ-εεεε για του έλεγχου της $H_0: \mu = \mu_0$ έναντι $H_a: \mu > \mu_0$ ($\mu_0 = \gamma$ γνωστό)

Λύση

Θεωρούμε του έλεγχου της ανδίας $H_0: \mu = \mu_0$ έναντι $H_a^*: \mu = \mu_a$ (με $\mu_a > \mu_0$)

Το 1-σέος για τον έλεγχο της H_0 έναντι H_a^* έχει

2.2.1 $Z = \frac{\bar{x} - \mu_0}{\sigma/\sqrt{n}} \sim N(0, 1)$ υπό την H_0 και κ.π με ε.β α
των $Z \geq Z_{\alpha}$

Παρατηρούμε ότι το 1-σέος για τον έλεγχο της $H_0: \mu = \mu_0$ έναντι της $H_a^*: \mu = \mu_a$ ($\mu_a > \mu_0$) δεν εξαρτάται από το μ_a . Άρα αυτό είναι και το ΟΙ-σέος για τον έλεγχο $H_0: \mu = \mu_0$ έναντι $H_a: \mu > \mu_0$.

Παράδειγμα (θα λείπει πιθανώς την Τρίτη)

Έστω τ.δ X_1, \dots, X_n από πληθυσμό με κατανομή $Exp(\lambda)$, $\lambda > 0$
και $f(x, \lambda) = \lambda e^{-\lambda x}$, $x > 0$, $\lambda > 0$. Να κατασκευαστεί ΟΙ-σέος
για τον έλεγχο της $H_0: \lambda = \lambda_0$ έναντι $H_a: \lambda > \lambda_0$ ($\lambda_0 = \text{γνωστό}$)

Λύση (μια ιδέα)

Θεωρώ $H_0: \lambda = \lambda_0$ έναντι $H_a^*: \lambda = \lambda_a$ ($\lambda_a > \lambda_0$)

$$\frac{\lambda_0}{\lambda_a} \leq k \Leftrightarrow \dots \Leftrightarrow \begin{matrix} \text{Στατιστική} & \geq & k' \\ \text{Ζωήρηση} & \leq & \end{matrix}$$